

වර්ෂාපෝෂිත උස්බිම් වගාව

මෙම ලිපියේ දී සාකච්ඡාවට භාජනය කරනු ලබන්නේ විශ්ලී කලාපීය ගොඩ ගොවිතැන සම්බන්ධයෙනි. මෙහි දී විශ්ලී කලාපයේ ගොඩ ගොවිතැනේ විවිධ ස්වරූප, ස්ථාවර වීමේ දී නව තාක්ෂණ ක්‍රම හඳුන්වාදීමේ වැදගත්කම හා ගොඩ ගොවිතැන වර්තමානයේ දී මුහුණ දී ඇති ගැටළු පිළිබඳ සාකච්ඡා කෙරේ.

හැඳින්වීම

හේන සහ ගොඩ ඉඩම යනු ධාන්‍ය බෝගවලට අයත් වී කුරක්කන්, තණ හාල්, මාංශ බෝග කුලයට අයත් වන උදු, මුං, කවිපි, බඩඉරිඟු, මැ, උඩරට හා පහතරට එළවළු, පලා වර්ග හා කොළ වර්ග, කෙසෙල්, පලතුරු, සහ ඉත්තල රාජල වැනි අල බෝග වගා කළ හැකි පුළුල් කෘෂිකර්ම නිෂ්පාදන ක්ෂේත්‍රය වන්නේ ය.

මෙම බෝග වගා ක්ෂේත්‍රය අතීත ශ්‍රී ලංකාවේ මෙන් ම මධ්‍යකාලීන ශ්‍රී ලංකාවේ ජනතාවගේ ප්‍රධාන ආහාර නිෂ්පාදන ක්ෂේත්‍රය වශයෙන් පැවති බව සෙල් ලිපි මෙන් ම විපිතපුර විමලරත්න හිමි, එම්.බී.ආර්යපාල, රොබට් නොක්ස් සහ තවත් ලේඛකයන් රාශියක් විසින් රචිත ග්‍රන්ථවලින් හෙළි කොට ඇත.

හේන, ඉඩම හා ගොඩ කුඹුර වශයෙන් විශ්ලී කලාපීය වර්ෂාපෝෂිත ගොඩ ගොවිතැනෙහි විවිධ ස්වරූප හඳුනා ගැනීමට පුළුවන.

මිනිස් ශිෂ්ටාචාරයේ අති පුරාණතම ගොවිතැන ක්‍රමයක් ලෙස හේන ගොවිතැන දැක්විය හැකි ය. ශ්‍රී ලාංකිකයන්ගේ ද පුරාණම ජීවනෝපාය හේන ගොවිතැන යි. මෙය දේශීයයන් විසින් ම සිය දැනුම ඔස්සේ පවත්වාගෙන එන ලද ජීවනෝපායයකි. විශ්ලී කලාපයට වාර්ෂිකව මි.මී. 1900ක වර්ෂාපතනයක් ලැබෙන අතර එය ප්‍රධාන වර්ෂා සෘතු දෙකක් ඔස්සේ ලැබේ. ඔක්තෝබර මාසයේ සිට ඊළඟ වසරේ ජනවාරි මාසය දක්වා ඊසාන දිග මෝසම් සුළං උපකාරයෙන් මාස් කන්නයේ වර්ෂාව ලැබෙයි. වාර්ෂික වර්ෂාපතනයෙන් 80%ක් ම ලැබෙන්නේ මෙම මාස් කන්නයේ වර්ෂාවෙනි. මාර්තු, අප්‍රේල්, මැයි යන මාසවල දී යල කන්නය සඳහා වූ වර්ෂාව ලබන අතර මහ කන්නයේ වර්ෂාව හා සමග සසඳන විට එය 20%-25%ක් අතර වූ ප්‍රමාණයකි.

ඔක්තෝබර මාසයට පෙර කැළව් ශුද්ධ කර ගිනි තබා හේන සකස් කර බෝග වර්ග මිශ්‍ර ලෙස සිටින සේ බෝග වැපිරීම හෝ සීඝ්‍රවීම් කරනු ලබයි. මාස් කන්නයේ හේනක් වගා කිරීම ආහාර ආරක්ෂණය

හා යම් කිසි ආදායමක් ලබා ගැනීම ගොවීන්ගේ අරමුණ වේ. යල කන්නයේ ද හේන වගාව කරනු ලබන අතර මාස් කන්නයේ මෙන් බෝග වර්ග රාශියක් වචනු වෙනුවට අඩු පල අවශ්‍යතාවයක් සහිත බෝග වර්ග කිහිපයක් පමණක් වගා කිරීමට වග බලා ගෙන තිබෙන බැව් දැකිය හැකි ය.

කැලෑ ඉඩමක් හේන වශයෙන් වාර කිහිපයක් වගා කිරීම නිසා ගොඩ ඉඩමක් බවට පත්වීමත්, පවුලක් පදිංචි වීමෙන් ගෙවත්තක් බවටත් පත් වේ. මෙම ගොඩ ඉඩම සහ ගෙවත්ත බෝග වගාව සඳහා යොදා ගනී.

විශ්ලී කලාපයේ උස්බිම් වගාවේ ඊළඟ ස්වරූපය ගොඩ කුඹුර ය. ඇළක්, ආරක් හෝ පල මූලාශ්‍රයක් ආශ්‍රිතව නියරවල් දමා පල කළමනාකරණය කර ගත හැකි සේ අස්වද්දා ඇති බිම මාස් වර්ෂාවක් සමග වී කුඹුරු බවට පත් වේ. විශේෂයෙන් මාස් කන්නයේ දී වී වගා කිරීම සඳහා ම මෙම බිම යොදා ගනී.

එක බෝග වගාවක් බවට පත්වීම

ගොඩ කුඹුර යන්න මාස් කන්නයේ පමණක් වර්ෂා පලයෙන් පෝෂණය වන බිම් කඩක වී වගාව කිරීමයි. යල කන්නයේ මෙම භූමිය වගාවක් නොමැතිව පුරන් වන්නට ඉඩ හරින අතර මාස් කන්නයේ වර්ෂා පලය උපයෝගී කරගනිමින් වී වගාව පමණක් කරනු ලබයි. මෙම භූමිය ගල්ගමුව ප්‍රදේශයේ ගොවි ජනතාව හඳුන්වන්නේ වී හේන නමිනි. වර්ෂා සමයේ දී පල උල්පත් බහුලව ඇති ප්‍රදේශයේ අස්වද්දා ඇති මෙම වී හේන මාස් කන්නයේ වර්ෂාව ආරම්භ වූ වගාම බිම් සකස් කර වී වගා කිරීමට ජනතාව පුරුදු වී සිටිති. වැව යටතේ කුඹුරු වගා කරන්නේ වී හේන වගා කිරීමෙන් පසුව ය. පසේ සාරවත්භාවය පල පහසුකම ආදී හේතු මත වී හේනෙන් ලබන අස්වැන්න ඉහළම මට්ටමක පවතින අතර එය ආහාර ආරක්ෂණය අතින් ජනතාවගේ විශ්වාසම මූලය බවට පත් ව තිබේ.

හේන සහ ගොඩ ඉඩම් වගාවේ වර්තමාන තත්ත්වය

සල ගොවිතැනට යොදාගත් බිම් සහ සම්ප්‍රදායික ගෙවතු අර්ධ ස්ථාවර සල ගොවිතැන් ක්‍රමයකට පරිවර්තනයවීම හා හැඩ ගැසීම වර්තමාන වර්ෂා පෝෂිත උස් බිම් වගා ක්‍රමයේ දී වඩාත් ම කැපී පෙනේ. උස් බිම් වගාව ක්‍රමයෙන් වැඩි වෙමින් හා උග්‍ර වෙමින් පවතින දේශගුණික සහ සමාජ ප්‍රශ්නයන්ට

මුහුණ පා සිටී. එනම්, වර්තමානයේ වර්ෂාපෝෂිත උස්බිම් ගොවිපොළ වගා කිරීම හා නඩත්තු කිරීම සඳහා උත්සාහ කරන ගොවීන්ට ඉඩම් හිඟය, කෙටි කාලීන පුරන් කාලය, වරින් වර වන ලැහැබී හෙළි කිරීමට සිදුවීම වැනි දේශගුණික සමාජ විද්‍යාත්මක හා ඉන්ද්‍රිය විද්‍යාත්මක බාධකයන්ට මුහුණදීමට සිදු ව තිබේ.

පසුගිය දශක හයක කාලය තුළ දී ජනගහන වෙනස්කම් හා සමග ශ්‍රී ලංකාවේ විශාල කලාපයේ පාරම්පරික කෘෂිකර්මයේ විශාල වෙනස්කම් හා හැඩ ගැසීම් සිදුව ඇති බව ලිඛිත සාක්ෂිවලින් හෙළි වේ. විශාල කලාපයේ ජනගහනය විශාලවීමත් සමග මූලික යැපීම් අවශ්‍යතා නිෂ්පාදනය කර ගැනීමේ දී සම්ප්‍රදායික ගොවිජන ව්‍යුහයේ අවහිරතා සමග ගොවීන් ඔවුන්ගේ ප්‍රදේශයේ පවත්නා සම්පත් කළමනාකරණය කර ගැනීම අඩාස්වී සිදු කළේ ය. යැපීම සඳහා ආහාර නිපදවා ගැනීම පමණක් නොව ආහාර නොවන අවශ්‍යතාවයන් සපුරා ගැනීම සඳහා අමතර ආදායම් උපදවා ගැනීම සඳහා ද හේන සහ උස්බිම් කෘෂිකර්මය ක්‍රමිකව පරිවර්තනය විය. ආහාර හා මුදල් බෝග වගාව ද ඇතුළත් වූ පුළුල් ආහාර නිෂ්පාදනය සඳහා වූ අරගලය විසින් විශාල කලාපීය ගොවි ජනතාව ස්වභාවික සම්පත් විනාශ කිරීමේ අනතුරුදායක තත්ත්වයට පත් කොට ඇත. වාර්මාර්ග පහසුකම් ප්‍රමාණවත් පරිදි සංවර්ධනය නොවූ හෝ පැවති තත්ත්වය විනාශ වූ හෝ අක්‍රීය වූ හෝ සහ ඉඩම් හිඟය යන කරුණු උඩරට විශාල කලාපයේ වන රක්ෂිත ප්‍රදේශයන් බෝග වගා බිම් බවට පරිවර්තනය වීමට මග හෙළි කළේ ය. මෙසේ රජයේ රක්ෂිත ඉඩම් අල්ලා ගනිමින් පාරම්පරික හේන් ගොවිතැනේ නියැලෙන ප්‍රදේශ ඉතා කෙටි පුරන් කාලයක් තබා ගැනීමත් සමගම තවදුරටත් උපද්‍රවයට පත් වේ. මෙලෙස ඉතා කෙටි පුරන් කාලයක් සහිත ව වර්තමාන අර්ධ ස්ථාවර සල ක්‍රමයේ ගොවිතැන ජනගහනය වැඩිවීමේ තදබදයත් සමගම එහි වූ පාරම්පරික හේන් වගා ක්‍රමය වෙනස් වෙමින් පවතී. අස්වනු අඩුවීම, පස කෝදා ගෙන යාම හා පස නිසරුවීම මත වර්ෂාපෝෂිත උස්බිම් වගා ක්‍රමය, අඩු ලාභය සහිත මාස් කන්නයේ වර්ෂාපතනයට පමණක් වගා කරන හා වසරේ දිගු කාලයක් වගා නො කරන ඉඩම් බවට පත් වී ඇත.

1979 වර්ෂයේ ලෝක බැංකු සංඛ්‍යා ලේඛන අනුව හෙක්ටයාර් හත්ලක්ෂ පීසී දෙදහසක් හේන් සහ උස්බිම් වගා ඉඩම් ලෙස පැවති බව හඳුනා ගෙන අති අතර එම ඉඩම්වලින් තුනෙන් දෙකක් ම පීහිටා ඇත්තේ ශ්‍රී ලංකාවේ විශාල කලාපයෙහි ය.

මෙම වගාවේ නියැලී සිටින ගොවි පවුල් සංඛ්‍යාව 667,000 කි. මෙම වර්ෂාපෝෂිත උස් ඉඩම් ක්ෂේත්‍රය සංවර්ධනය කිරීම ශ්‍රී ලංකාවේ කුඩා ඉඩම් හිමි ගොවි ප්‍රජාවේ අඩකට පමණ සෘජුවම බලපායි.

ප්‍රධාන වශයෙන්ම ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රධාන වගා කන්නය වන මාස් කන්නය පුරා වර්ෂාපතන රටාව මත බෝග වගාව සඳහා ඉඩම් භාවිතය විශේෂයෙන් ම, බෝග වර්ධනය හා එහි අස්වැන්න යන සියල්ල තීරණය වෙයි. අමතර කන්නයක් සුදානම් කිරීමට සැලසුම් කිරීම හා තීරණ ගැනීම සඳහා ශ්‍රී ලංකාවේ මෝසම් වැසි රටාවේ වෙනස්කම් හා විශාල කාලයක් විශාල කාර්යභාරයක් ඉටු කරයි. බෝග අවාර කාලවල දී බෝගයන් හි මිල ඉහළ මට්ටමක පවතී. මෙම තත්ත්වය ගොවීන්ට, නියත කළමනාකරණය හා තාක්ෂණ දැනුමේ වැදගත්කම අවබෝධ කරවයි. අන්තර් මෝසම් හා මෝසම් වැසි රටාවන් අතර දිගු කාලීන වගා කාලයන්හි බෝග වගාවන් නො මැරී පවත්වා ගෙන යාම සඳහා අමතර වාරි ජල පහසුකම් සපයා ගැනීම අත්‍යවශ්‍ය සාධකයක් ව පවතී.

1970 දශකයේ ආවෘත ආර්ථික ක්‍රමය ඇරඹීමට පෙර මාස් කන්නයේ සහ යල කන්නයේ දී සම්ප්‍රදායික ක්‍රමයට ආහාර ආරක්ෂණය උදෙසා ගොඩ ඉඩම්වල මිශ්‍ර බෝග වගා කිරීමේ ක්‍රමය අනුගමනය කරමින් පැවතිනි. එසේ වුවද, 1970 දශකයේ ආවෘත ආර්ථික ක්‍රමය ඇරඹීමත් සමග ම ආනයන ආදේශන මෙන් ම දේශීය ව ආහාර බෝගවලට ඉහළ ඉල්ලුමක් ජනිතවීම නිසා හේන හා ගොඩ ඉඩම් වගා ස්වරූපයේ වෙනස්කම් ඇති විය. එනම්, මෙතෙක් පැවති මිශ්‍ර බෝග වගාව වෙනුවට පේළියට ඇට දැමීම, පැළ සිටුවීම හා ඒක බෝග වගා ඒකක බවට මෙම බිම් පත් විය. මෙම ස්වරූපය වෙනස්වීම වර්තමානය දක්වා ව්‍යවහාරයේ පවතී.

ඒ අනුව, ශ්‍රී ලංකාවේ විවිධ ප්‍රදේශවල හේන් සහ ගොඩ බිම් වගාවන් හි බෝග සඳහා යම් කිසි අනන්‍යතාවයක් ආරෝපණය වී ඇති බව පෙනේ. උදාහරණ වශයෙන් මහවැලි එවි කලාපයේ වර්ෂා පෝෂිත ගොඩබිම්වල මිරිස් වගාව, වවුනියාව, මන්නාරම, පුත්තලම ප්‍රදේශවල මිරිස් සහ රතුඑළු වගාව, මොණරාගල, ඇතිමලේ, කොට්ඨාශල ප්‍රදේශවල බඩඉරිඟු වගාව, මොණරාගල තෙලුලේ හා කිතුල්කොට්ටි ප්‍රදේශවල මාළුමිරිස්, අළුකෙසෙල් සහ රතුඑළු, මාතලේ, දඹුල්ල, සීගිරිය ප්‍රදේශවල ලොකු එළු, බලංගොඩ, රජවක,

ගොඩකුඹුර, මුල්ගම බෝවි වගාව සහ වැලිමඩ බෝවි වගාව වශයෙනි.

වර්ෂාපෝෂිත උස් බිම් වගාව විවිධ ක්ෂේත්‍ර ඔස්සේ සංවර්ධනය කිරීම

හේන් හා උස්බිම් වගා අංශය දියුණු කිරීම ශ්‍රී ලාංකික සුළු ගොවි ක්ෂේත්‍රය සම්ප්‍රදායිකව එකක් බවට පත් කිරීම මෙන් ම ශ්‍රී ලාංකික ජනතාවගේ ආහාර හුරු පුරුදු සෞඛ්‍ය සම්පන්න යහපත් දිශානතියකට යොමු කිරීම සම්බන්ධයෙන් අතීතය වැදගත්කමක් දරයි.

සල ගොවිතැන වශයෙන් තැන තැනට මාරු වෙමින් පැවති හේන් වගාව වර්තමානය වන විට අර්ධ ස්ථාවර හා ස්ථාවර ගොඩබිම් වගාවක් බවට පත් වෙමින් පවතී. මෙම තත්ත්වය ශ්‍රී ලංකාව වැනි කුඩා රටකට සුදුසු පරිදි හැඩ ගස්වා ගැනීමට ගොවීන් මෙන් ම කෘෂි විද්‍යාඥයන් ද කැපවී ක්‍රියා කළ යුතු වෙයි. එමනිසා ස්ථාවර භූමියක බෝග වගාවේ නියැලීමේ නව තිරසාර බෝග වගා සංස්කෘතියක් සඳහා අවශ්‍ය පර්යේෂණ කටයුතු ආදර්ශන හා නව දැනුම ඉතා වැදගත් ය.

මෙම ස්ථාවර ගොඩබිම් වගාව නිෂ්පාදන ක්ෂේත්‍රයේ කුඩාම ක්ෂේත්‍රය වන ගෙවත්තේ සිට ඇරඹීමට පුළුවන. එක් එක් පවුලක් වශයෙන් ගත් කළ පවුලේ පෝෂණ තත්ත්වය වැඩි දියුණු කිරීම අරමුණු කොටගත් ගෙවතු වගාව වාණිජ මට්ටම දක්වා දියුණු කිරීමට හැකියාව ලැබෙන්නකි. ඒ අනුව, පවුල්වල දෛනික ආහාර අවශ්‍යතාවය සපුරාලීම, පවුලේ පෝෂණ තත්ත්වය හා දේශීය නැවුම් ආහාර පරිභෝජනය ඉහළ නැංවීම පරිසර සංරක්ෂණ කාබනික ගොවිතැනට අනුබලදීම මේ යටතේ සිදු කිරීමට පුළුවන. තව ද, ගෙවතු වගාව සඳහා පවුල් පෙළඹවීමේ වැඩසටහන්, ගෙවතු කළමනාකරණ වැඩසටහන්, කුඩා පරිමාණ ගොවිපොළ හා කළමනාකරණ වැඩසටහනක් හා ගොවීන්ට තාක්ෂණික පුහුණුව ලබාදීම සහ ගෙවතු සඳහා ඩීප් හා රෝපණ ද්‍රව්‍ය ලබාදීම කළ යුතු වේ. මෙහි දී කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව, ගොවිජන සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව මෙන්ම පළාතේ ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලයේ ග්‍රාමීය සංවර්ධනය සම්බන්ධ නිලධාරී මෙන් ම හෙක්ටර් කොබ්බෑකඩුව ගොවිකටයුතු පර්යේෂණ හා පුහුණු කිරීමේ ආයතනයට ද විශේෂ කාර්යභාරයක් පැවරේ.

ගෙවත්තට වඩා විශාල ඉඩම් ඒකකයක් ලෙස ගොඩ ඉඩම් සඳහා ද ස්ථාවර ගොවිතැන් ක්‍රම හඳුන්වාදී ස්ථාවර මෙන්ම තිරසාර වගා ක්‍රමයකට ගොවීන් නැඹුරු කිරීම අවශ්‍ය වන්නේ ය. මේ යටතේ විවිධ විශාලත්වයෙන්

යුත් ඉඩම් සඳහා ඒ ඒ ප්‍රදේශවලට සුදුසු පරිදි බෝග වගාවන් හඳුන්වාදීමට ක්‍රියා කළ යුත්තේ ය. ශ්‍රී ලංකාවේ විශේෂී කලාපයේ හා අන්තර් කලාපයේ පවත්නා කෘෂි පාරිසරික තත්ත්වයන්ට වඩාත් ගැලපෙන පරිදි තෝරා ගනු ලබන බෝග වර්ග වාණිජ පරමාර්ථයෙන් වගා කිරීම සඳහා පසුබිම සැකසීම වැදගත් ය. මේ යටතේ ආනයනය කරමින් පැවති කෘෂි බෝග වන බඩඉරිඟු, මුං ඇට, කවිච්චි, තල, කුරක්කන්, රටකපු, සෝඟා සහ උදු යන බෝග වර්ග සඳහා අවශ්‍ය ඩීප් හා තාක්ෂණය සපයමින් හා වෙළෙඳපොළ සුරක්ෂිතතාවය ඇති කරමින් මෙතෙක් පාරම්පරිකව පාරිභෝජනයට පමණක් බෝග වගාවේ නියැලී සිටි ගොවීන් ව්‍යාපාරික ගොවීන් බවට පත් කිරීමට හැකියාව ලැබෙන්නේ ය. ගොවියා කෘෂිකර්මයට නැඹුරු කරවීමට සුදුසුම සහ සාර්ථකම මග සාධාරණ මිල බව මැන ඉතිහාසය සාක්ෂි දරයි. දැනට දශකයකට පමණ පෙර වී මිල පහත් මට්ටමක පැවති අතර වී වගාව ජනප්‍රිය නොවී පැවතිනි. එසේ වුව ද, මෑත වසර කිහිපය තුළ වී මිල ඉහළ යෑම මත වී වගාවට විශාල වශයෙන් ගොවීන් නැඹුරුවීමට පටන් ගෙන තිබේ. එසේම, ශ්‍රී ලංකාවේ අපනයන ත්‍රිත්වයේ ප්‍රධාන බෝගයක් වූ රබර් සඳහා පසුගිය කාලයේ ඉතා අඩු මිලක් නිසමව පැවතිනි. එම කාලය තුළ රබර් කිරි කැපීම නවතා දමා තිබුණි. එපමණක් නොව, රබර් වගා ගලවා දමා වන වගා ඇති කිරීමට ගොවීන් පියවර ගත් බව අපි දුටුවෙමු. කෙසේ වෙතත්, වර්තමානයේ රබර් මිල ඉහළ මට්ටමකට පත්වීමත් සමග ම රබර් වගා ක්ෂේත්‍රය මහත් පිබිදීමකට පත් ව ඇත. එකම හේතුව ගොවීන් දෙබරයමත් කරන ඉහළ මිලයි.

විශේෂී කලාපයේ සහ අන්තර් කලාපයේ වගාවට යෝග්‍ය ප්‍රදේශයක පමණක් වගා කරන අත්‍යවශ්‍ය ආහාර ගතයට ගැනෙන අවාර කාලයේ දී ආනයන කෙරෙන බෝගයක් වන රතුළුණු සහ ලොකුළුණු වගාව ව්‍යාප්ත කිරීමට පුළුවන. මේ සඳහා ස්ථාවර 'ගොඩ ගොවිතැන' ක්‍රමය ඉතා සුදුසු ය. රතුළුණු සහ ලොකුළුණු වගාව ව්‍යාප්ත කිරීමේ දී අවාරයට වගා කිරීම හා දේශීයව ලොකුළුණු ඩීප් ගොවිපොළ ඇති කිරීම මගින් විදේශීය වෙළෙඳපොළ මත යැපීම ද පාලනය කර ගත හැකි ය.

පලතුරු ගම්මාන වැඩසටහන යටතේ අඹ, දොඩම්, නාරන්, දෙළුම්, අන්නාසි සහ කෙසෙල්, පැණි කොමඩු යන පලතුරු වර්ග වගා කිරීමේ හැකියාව පවතී. අභ්‍යන්තරයේ හම්බන්තොට ප්‍රදේශයේ ඉදිකිරීමට යෝජිත ජාත්‍යන්තර ගුවන්තොටුපල හා වරාය සංවර්ධනයත්

සමග ම ඒවායේ අවශ්‍යතාවය සඳහා විශාල පලතුරු, ඉල්ලුමක් නිර්මාණය වෙයි. එම අවශ්‍යතාවය සැපිරීමට හම්බන්තොට හා මොණරාගල, රත්නපුර යන දිස්ත්‍රික්කවල විශේෂ සහ අන්තර් දේශගුණික තත්ත්වය ඉතා සුදුසු ය.

හේන් හා උස්බිම් වගාව ක්‍රමවත් බවට පත් කිරීමෙන් මෙරටට ලැබෙන විශාල බෝග අස්වැන්න සඳහා වෙළෙඳපොළ අවශ්‍ය වන්නේ ය. මෙම වෙළෙඳපොළෙන් 90%ක් ම දේශීය වෙළෙඳපොළ විසඳු ය.

දෛනික ආහාර වේලට බත් අඩුකර ඒ වෙනුවට වෙනත් ආහාර එක්කර ගැනීම

ශ්‍රී ලාංකික ජනතාවගේ ආහාර හුරු පුරුදු වන්නේ තුන් වේලටම බත් ආහාරයට ගැනීමයි. බත් කැම සඳහා එළවළු, මස්, මාළු හෝ බිත්තර එක් කර ගැනෙයි. එසේ වුවත්, මෙම සාම්ප්‍රදායික ආහාරය පෝෂණ ගුණය අතින් එතරම් ශක්තිමත් නැත. එමනිසා, මෙරට දරුවන්ගේ සහ මව්වරුන්ගේ පොදුවේ සමාජයේ නියම පෝෂණ අවශ්‍යතා ඉටු වන්නේ නැත. එබැවින් අපගේ ආහාරය විවිධාංගීකරණයට ලක් කළ යුතු වන්නේ ය. මෙම ආහාර විවිධාංගීකරණයේ දී අප වෙනත් ආහාරවල ඇති පෝෂණමය ගුණය සලකා බත් අඩු කර ඒ වෙනුවට එළවළු, ධාන්‍ය, කොළ, වර්ග, අල වර්ග වැනි වෙනත් එවැනි දේත් එක්කර ආහාර ගැනීමෙන් පසු පළතුරුත් ආහාරයට එක් කර ගැනීම අවශ්‍ය වන්නේ ය. මෙම ආහාර විවිධත්වයේ දී හේන් සහ උස්බිම් වගා ගොවිපොළ ක්‍රමික සංවර්ධනයක් තුළින් බෝග අස්වැන්න වැඩි කිරීම ඔස්සේ සැපයුම වර්ධනය කළ හැකි ය.

ගොවීන් මුහුණපාන ගැටළු

මෙම කාර්යයේ දී ගොවීන් අනිවාර්යයෙන් ම මුහුණපාන ප්‍රබලම ගැටළුව වන්නේ වර්ෂා සෘතුව නොවන කාලයේ දී අමතර ජල පහසුකම් සලසා ගැනීමයි. මේ සම්බන්ධයෙන් වර්තමානයේ ගොවීන් භාවිතා කරන්නේ වගා ළිඳ සහ වතුර මෝටරය පමණි. කෘෂි ළිඳක් ඉදි කර ගැනීම ද ආර්ථිකමය වශයෙන් ගොවිභවයට ගැටළුවක් වන්නේ ඒ සඳහා යන අධික වියදම හේතුවෙනි. 1980 දශකයේ දී කෘෂි සංවර්ධන අධිකාරිය මගින් ගොවීන්ට වගා ළිං සඳහා ආධාර සැපයීමේ වැඩසටහනක් රට තුළ ක්‍රියාත්මක විය. එසේ වුවද, පෞද්ගලිකව කෘෂි ළිඳක් සාදා ගැනීම වර්තමානයේ දී රු. ලක්ෂ 2 කට ආසන්න මුදලක් වැය වෙයි. මේ සඳහා පහසු

පොළියක් යටතේ ණය මුදල් සැපයීම වර්තමාන අවශ්‍යතාවයකි.

ක්ෂේත්‍රයේ නළ ළිං ඉදි කිරීම ද ජල හිඟතාවයට තවත් සාර්ථක විසඳුමකි. එනමුදු නළ ළිඳක් ඉදි කර ගැනීම ද ලෙහෙසි පහසු කටයුත්තක් නො වන්නේ ය. ක්‍රමානුකූලව නළ ළිඳක් ඉදි කරන්නේ නම් පියවර කිහිපයක් අනුගමනය කළ යුත්තේ ය. මෙහි දී පළමුව භූ විද්‍යා සමීක්ෂණය මගින් නළ ළිඳක් ඉදි කිරීමට ගොවි බිමේ සුදුසු ස්ථානයක් පරීක්ෂා කළ යුතු ය. එහි ප්‍රතිඵල මත ළිඳේ ගැඹුර තීරණය කෙරෙයි. පරිසරයට හානියක් නොවන්නට ළිඳෙන් කොපමණ ජල ප්‍රමාණයක් ලබා ගත හැකි ද යන්න සඳහා ජල ධාරිතාව සමීක්ෂණය සිදු කරයි. මේ ආකාරයට නළ ළිඳක් ඉදි කර ගැනීම සඳහා කොළඹ සිට කි.මී. 200ට වැඩි නම් අක්කර 5ට අඩු ඉඩමක් පරීක්ෂා කර නළ ළිඳකට සුදුසු ස්ථානයක් තෝරා ගැනීමට රුපියල් 33,000/-ක් අය කරයි. වගා බිම් අක්කර 5ට වැඩි නම් වැඩිවන අක්කරයට රු. 750/-ක් එකතු වේ. අගල් 8ක විශ්කම්භය සහිත මී. 40 ගැඹුරු ළිඳකට රු. 172,800ක් වැය වේ. මී. 40 වඩා වැඩි වන ළිඳකට වැඩිවන මීටර 10 රු. 4320 ක් අය කරයි. විශ්කම්භය අගල් 6 කවු ළිඳකට රු. 140,000/-ක් අය කරයි. ජල ධාරිතා සමීක්ෂණයට පමණක් රු. 37,800ක් අය කරයි. කොළඹ සිට කි.මී. 200ට වැඩි දුරක නම් අමතර රු. 22,000ක් එකතු වේ. මෙලෙස නළ ළිඳක් ඉදි කර ගැනීමට ද විශාල මුදලක් වැය කිරීමට ගොවිභවයට සිදු වේ. ජල සංරක්ෂණය හා බෝග වගාවට සෘජුවම යෙදිය හැකි ක්ෂුද්‍ර වාරි පද්ධති එනම් බිංදු ජල හා විසිරුම් ජල පද්ධති ගොවීන් අතර ප්‍රචලිත කරමින් පවතී. මේවා යේ ද ගැටළුව වන්නේ පද්ධති මිලට ගැනීමේ දී දැරිය යුතු අධික වියදමයි. ක්ෂේත්‍රයේ දී හමුවන ක්ෂුද්‍ර වාරි ජල පද්ධති ද ලබා දී ඇත්තේ විවිධ ආයතන විසින් නියම වෙළෙඳපොළ මිලට නොව සහනදායී මිලකට ය. එම තත්ත්වය තුළ ද ක්ෂුද්‍ර වාරි පද්ධති ව්‍යාප්තිය තවමත් එතරම් ප්‍රචලිතව නැත. ප්‍රධානම හේතුව අධික මිල භාර ගැනීමට ගොවීන්ට ඇති නො හැකිභාව යි. එම නිසා, මෙම ජලය සුරක්ෂිත ලෙස බෝගයට යෙදිය හැකි ක්ෂුද්‍ර වාරි පද්ධති සහනදායී මිල ගණන් යටතේ වියළි කලාපීය ගොවිපොළ හිමියන්ට ලබාදීමට කටයුතු කිරීම ඉතා යෝග්‍ය ය. තවත් ඉතා වැදගත් ජල සම්පාදිත ක්‍රමයක් වන්නේ වැසි ජලය රැස් කිරීමේ ක්‍රමය යි. මෙය පොළොව මතුපිට පොකුණු මගින් හා නිවෙස්වලට වහලට යාබද ව ඉදි කළ හැකි ය. මෙය

ඉන්දියාවේ හා අප්‍රිකානු හා මැද පෙරදිග රටවල බ්‍රිතාන්‍යමත වේ.

වර්තමානයේ ගොවීන් මුහුණ දී සිටින ඊ ළඟ ගැටළුව ඔවුන් රජයේ අනවසර බිම්වල වගා කිරීමත් වන සංරක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුව සංරක්ෂණ සීමා නියම කිරීම නිසා වගා කරමින් පවතින බිම් ගොවීන්ට අහිමි වීම යි. මේ නිසා, වන සංරක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුවේ ද සහාය ඇතිව ගොවිබිම් සඳහා සීමා ලකුණු කොට වගා කරමින් සිටින ගොවීන්ට ම ඒවා ගැටළුවකින් තොරව වගා කිරීමට අවසර ලබාදීම යෝග්‍ය ය. ඒ අනුව ගොවියාට යම් කිසි ස්ථිරත්වයක් ඇති වන අතර වගා ළිං ඉදි කිරීම වැනි අමතර වාරි ක්‍රමවලට ද යොමු වේ.

නිගමනය

විශේෂී කලාපීය කෘෂිකර්මයේ ඉතා වැදගත් ස්ථානයක් වර්තමාන උස්බිම් කෘෂිකර්මයට හිමිව

ඇත. එය ශ්‍රී ලංකාවේ ආහාර ආරක්ෂණය මෙන් ම විදේශ විනිමය රැකදීමට මහත් සේ උපකාරී වන්නකි. එහි නිෂපාදනය හැකි තරම් වැඩි කිරීම නව ආහාර හුරු පුරුදුවලට එනම් විවිධාංගීකරණය වූ ආහාර වේලක් පරිභෝජනය කිරීමට ජනතාව පෙළඟස්වන්නක් වේ. මේ ක්ෂේත්‍රය දියුණු කිරීමට ඇති ප්‍රබලම බාධකය වන්නේ දිගුකාලීන නියඟ කාලයේ දී පසේ තෙතමනය රඳවා තබා ගැනීමයි. මේ සඳහා නව තාක්ෂණය හා ක්ෂුද්‍ර වාරි ක්‍රම ඉතා පහසුවෙන් හා ගැටළුවකින් තොරව ගොවි ජනතාවට ලබා ගැනීමට පහසුකම් සැලසීම කෘෂි ක්ෂේත්‍රයේ ඒ සම්බන්ධ විවිධ වගකිව යුතු ආයතනවල කාර්යභාරය වන්නේ ය.

ආර.එල.එන්. ජයතිස්ස

සහාය ඇති පර්යේෂක
 හෙක්ටර් කොබ්බෑකඩුව ගොවිකටයුතු,
 පර්යේෂණ හා ප්‍රමුණු කිරීමේ ආයතනය.

'සොදුරු නුඹ'

සුදු කොක්කු
 කෙත් යාය කෙළවරේ
 අප්පවිච්චි සී සාන ඉසව්වේ
 නො සෙල් වී සිටින විට
 නුඹ
 එදා සෙහෙලියන්
 කැටුව'වින්
 පත්සලේ
 වැලිමඵවෙ - බෝ සමිදු
 අබ්බුවේ

සුදු වතින් සැරසී
 සිලීලා රෙන් සැලෙන
 බෝ පත් දෙස - තෙතු අයා සිටි
 හරියට ම ඔබ වගෙයි

එදා ඔබ පැතු පැතුම
 ඔබ සිතට ළංවෙලා
 අහන්නට සිත කියයි
 ඔබේ සිත
 මගෙන් ඇතයි
 මගේ සිත

සොදුරු නුඹ ගැන
 තිබඳ සිතුවිලි තහයි

- සී. සු. සේනානායක -